

Tegenstrijdige concepten van God - Wat is correct?

Een uittreksel uit *In Defense of the Faith* van Dave Hunt, <http://www.thebereancall.org/>, april 2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Vraag:

De oudste en populairste concepten van God zijn ofwel pantheïsme¹, het geloof dat alles (d.w.z. het universum) God is, ofwel polytheïsme, het geloof dat er vele goden zijn. ... Waarom is de Bijbel zo keihard tegen deze geloofsovertuigingen, en waarom veroordeelt hij zo sterk de heidenen die deze overtuigingen reeds hadden lang voordat Jezus langskwam?

Antwoord:

Pantheïsme is in feite hetzelfde als atheïsme. Het is duidelijk dat indien *alles* God is, dan *niets* God is, omdat de term enige betekenis verloren heeft. Pantheïsme leidt tot talloze tegenstrijdigheden: God zou zowel de leegheid van een vacuüm zijn, als de substantie van materie; Hij zou zowel ziekte zijn als gezondheid, zowel dood als leven, zowel slechtheid als goedheid. Bovendien, indien het universum *zélf* God is, dan is er geen uitwendig referentiepunt van waaruit het universum kan ge-evalueerd worden en er doel en betekenis kan aan gegeven worden. Evenmin is er dan enige hoop om de neerwaartse koers ervan [→ entropie²] of die van de mensheid te veranderen.

Niets heeft betekenis of waarde in en van zichzelf, doch enkel als bepaalde persoonlijke wezens er nut aan hebben en het waarderen. Een wagen heeft geen betekenis op zichzelf, geen doel, tenzij er iemand is die ermee rijdt. De kostbaarste diamanten ring heeft geen waarde tenzij er iemand is die hem wil kopen en dragen, enz.

Volgens de wet van de entropie² loopt dit universum af zoals een klok. Aan zichzelf overgelaten en zonder een bepaalde uitwendige Intelligentie van oneindige macht die het universum redt van zijn zekere ondergang, zullen alle menselijke persoonlijke en gezamenlijke dromen en agenda's op een dag zijn als zandkastelen die uitgewassen worden in de kosmische oceaan van het niets. Het hele universum zal het absolute zero naderen, en alles zal zijn alsof het er nooit geweest is.

Zonder een Schepper die een eeuwig doel had voor Zijn schepping en Die in staat is deze te bereiken van buitenaf (niet met reïncarnatie of evolutie maar met nieuwe schepping en opstanding), zou noch het universum noch de mens erin enige ultieme betekenis kunnen hebben. Pantheïsme kan enkel betekenisloosheid aanbieden, en hopeloosheid, en uiterste wanhoop.

In de academische wereld is *ecothologie*³ (het oude pantheïsme) nu gerespecteerd door sommige hoog opgeleide mensen. Georgetown University professor Victor Ferkiss, zegt dat dit "start met de premisse dat het Universum God is". Ferkiss schijnt te denken dat de pantheïstische aanbidding van de natuur "de milieu-exploitatie van het Universum zal verhinderen".

¹ Pantheïsme: Wijsgerige leer dat de wereld (de stof) en God identiek zijn, dat God het leven van het heelal zelf is. (Van Dale). Vandaar dat 'terug naar de natuur' en de verering van 'moeder natuur' pantheïstische begrippen zijn (M.V.)

² Entropie: Entropie is een maat van wanorde, of de afname van bruikbare energie. De entropie neemt toe tot een maximum. Met het verloop van de tijd vallen alle fysische systemen uit elkaar; alles neigt tot wanorde.

³ Ecotheologie is een vorm van constructieve theologie die focust op de interrelaties van religie en natuur, in het bijzonder in het licht van milieubezorgdheden. Ecotheologie vertrekt in 't algemeen van de premisse dat er een relatie bestaat tussen menselijke religieuze/spirituele wereldbeschouwingen en de degradatie van de natuur. (Wiki Eng.)

Men kan ze niet beide aanbidden, de schepping en de Schepper. De Bijbel zegt dat er consequenties voortkomen uit het aanbidden van de schepping *in plaats van* de Schepper (Romeinen 1:18-32). Iemands geweten wordt afgestompt, en de mensheid valt ten prooi aan allerlei soorten van kwaad, en wreed gedrag, omdat er geen moraliteiten zijn in de natuur.

Historicus/filosoof Herbert Schlossberg herinnert ons: “Dieren handelen niet moreel of immoreel; zij handelen enkel natuurlijk. Een systeem van ethische regels dat mensen dat zegt dat zij hun gedrag moeten baseren op de natuur ... rechtvaardigt elk gedrag, omdat de natuur geen ethiek kent”. Nobelprijswinnaar Sir John Eccles stemt daarmee in: “De concepten van onrechtvaardigheid, oneerlijkheid, en de verplichting te eren, te respecteren, zijn enkel begrijpelijk binnen een *morele* context en voor morele wezens. In het geestloze universum van louter natuur bestaat er geen rechtvaardigheid noch genade, vrijheid noch eerlijkheid. Daar bestaan enkel feiten”.

De verleiding om het universum te aanbidden lijkt een beroepsgevaar te zijn voor atheïstische wetenschappers. Hun argumenten tegen God verraden een adoptie van het pantheïsme, zowel als een excuus voor het loochenen van de oneindige Schepper (aan wie de mens rekenschap moet afleggen) als een poging om een andere basis te vinden voor doel en betekenis. Een compendium van het atheïsme, *400 Years of Freethought*, gepubliceerd in 1894, verklaart de hoeksteen van de Vrijdenkerij als de afwijzing van “alle gezag” en “de verovering van de natuur”. Atheïst Carl Sagan (nu overleden) werd erg respectvol en eerbiedig in de aanwezigheid van de Kosmos, waarvan hij meende dat deze ons en alle leven voortgebracht heeft. Hij zegt dat het betekenis heeft de zon en de maan te vereren! Op welke basis? En hoe verschilt dit met het neerbuigen voor een stuk hout of steen als iemands god? Wat kunnen de zon en de maan te maken hebben met moraliteiten, met doel en betekenis, met liefde en schoonheid?

... Als één God sterker is of meer gezag heeft dan de anderen, dan kan niets van de rest van de goden echt God zijn, en zo zijn we dan terug bij het monotheïsme. Zoals de Bijbel zegt: “Onder de goden is niemand U gelijk, Heere; werken als de Uwe zijn er niet ... Want U bent groot en doet wonderen, U bent God, U alleen” (Psalm 86:8, 10).

Als er vele goden zijn, tot welke god zullen we dan bidden? Tot iemands favoriete god? En wat is de basis van dat favoriete? ... Sint-Christoffel, de patroon van reizigers, naar wie miljoenen mensen opkeken voor bescherming, werd verwijderd van het katholieke pantheon. Er wordt nu toegegeven dat Christoffel een mythe was en dat elke macht die hij leek uit te oefenen blijkbaar een misvatting was. Zo is het met al de goden van de vele religies van de wereld. In feite zijn zij erger van mythes; zij zijn vertegenwoordigers van Satan en zijn knechten. Achter elke afgod is er een demon die deze afgod gebruikt om mensen weg te trekken van de ware God, zoals Paulus het stelt:

“Nee, ik zeg dit omdat wat de heidenen offeren, zij dat aan demonen offeren en niet aan God, en ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt. U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen” (1 Korinthiërs 10:20-21).

Er bestaat geen compromis met betrekking tot God. Op het spel staat de eeuwige bestemming van elke persoon die ooit leefde of die ooit zal leven. Veronderstel dat een zeker mens een grote groep mensen overtuigt om hun bezittingen aan hem te geven en hem te volgen naar wat hij belooft een werkelijk paradijs op aarde te zijn - maar in plaats daarvan leidt hij hen naar een verborgen moeras, en bodems van drijfzand, waar zij allen verzwolgen worden. Zou hij dan niet veroordeeld worden als een leugenaar en een moordenaar? Hoeveel ernstiger is het dan om valse goden en valse tickets naar de hemel te promoten die de mensen in feite naar de hel voeren!